

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001713 17 Кж 11
Бања Лука, 30.3.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судије Весне Антонић, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Даворке Делић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђених В.Н. и С.Л., због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 1. тачка 5. у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног В.Н., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001713 16 Квл 11 од 27.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.3.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног В.Н., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001713 16 Квл 11 од 27.02.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001713 16 Квл 11 од 27.02.2017. године, одбачен је захтјев осуђеног В.Н. за понављање кривичног поступка завршеног правоснажном пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжк-09-000 009 од 18.02.2010. године.

Против наведеног рјешења осуђени В.Н. је благовремено изјавио жалбу, због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и дозволи понављање кривичног поступка.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Жалбеним приговорима осуђеног се не може оспорити правилност и законитост побијаног рјешења, обзиром да је првостепени суд правилно одбацио захтјев осуђеног за понављање кривичног поступка и о томе дао ваљано образложење, које у цијелости прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 347. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС) је између осталог прописано да ће суд рјешењем захтјев одбацивати ако су чињенице и докази на којима се захтјев заснива, већ били изнесени у ранијем захтјеву за понављање поступка, који је одбијен правоснажним рјешењем суда.

У конкретном случају, првостепени суд је правилно поступио када је одбацио захтјев осуђеног за понављање кривичног поступка, након што је правилно утврдио да су чињенице и докази на којима се захтјев заснива, биле изнесене у ранијим захтјевима за понављање поступка о којима је одлучено правоснажним рјешењима Окружног суда у Бијељини од 16.12.2011. године, 28.5.2012. године, 30.10.2012. године, 04.9.2014. године, 21.01.2016. године и 06.9.2016. године.

Исто тако, првостепени суд је правилно указао да захтјев осуђеног, не испуњава услове за понављање кривичног поступка завршен правоснажном пресудом, прописане одредбом члана 343. став 1. тачка б) ЗКП РС, јер се захтјевом, не нуди пресуда којом су судија, тужилац или лице које је вршило истражне радње правоснажно осуђени због кривичног дјела, усљед кога је дошло до осуђујуће пресуде, како је то изричито прописано одредбом члана 343. став 2. ЗКП РС.

Како осуђени ни у жалби, као ни у допуни исте, не износи аргументацију којом би се довела у сумњу правилност и законитост побијаног рјешења, његова жалба је неоснована.

Из наведених разлога, а на основу члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић